

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie M. G. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 15 listopada 2023 r.

wniosków obrońców skazanych: **M. G., L. S. i M. N.** o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 października 2022 r., sygn. akt II AKa 157/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt III K 156/20

p o s t a n o w i ł

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami

prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. muszą skutkować przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońcy prawomocnie skazanych M. G., L. S. i M. N. zasadność wniosków o wstrzymanie powiązali z wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacyjnych zarzutów oraz skutkami wykonania orzeczenia. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji, brak jest podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że ich uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Na kanwie niniejszej sprawy nie sposób nie dostrzec, iż zarzuty obrońców dotyczą szczegółowych kwestii postępowania dowodowego. Nie potrzeba więc szerszego uzasadnienia by stwierdzić, iż zarzuty takie wymagają rozważenia na dalszym etapie już merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Aktualnie możliwość uwzględnienia kasacyjnych zarzutów nie jest na tyle silna, by *a priori* implikowała konieczność skorzystania z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia. Jednocześnie wskazać należy, iż wykonanie prawomocnej kary jest zasadą, zaś wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić w drodze wyjątku, przy zaistnieniu przesłanek przewidzianych w ustawie. Na obecnym etapie postępowania kasacyjnego przesłanki takie względem skazanych M. G., L. S., M. N. nie zaistniały.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

(M.R.)

[a]